

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

Dekret O APOŠTOLÁTU LAIKŮ

(pokračování)

IV. RŮZNÉ FORMY LAICKÉHO APOŠTOLÁTU

Úvod

Laici mohou konat svou apoštolskou činnost buď jako jednotlivci, nebo seskupení v různých společenstvích či sdruženích.

Důležitost a rozmanitost apoštolátu jednotlivců

Apoštolát, který mají konat jednotlivci a který bohatě vyvěrá z života opravdu křesťanského (sr. Jan 4,14), je počátkem a podmínkou každého apoštolátu laiků, i sdruženého, a nemůže být ničím nahrazen.

K tomuto apoštolátu, vždycky a všude prospěšnému a za určitých okolností jedině vhodnému a možnému, jsou voláni a zavázáni všichni laici v jakémkoli postavení, i když jim chybí příležitost nebo možnost spolupracovat ve sdruženích.

Je mnoho forem apoštolátu, kterými laici budují církve a posvěcují a v Kristu ožívují svět.

Zvláštní forma tohoto apoštolátu jednotlivců a nejvhodnější znamená i pro naši dobu, které ukazuje, že Kristus žije ve svých věrných, je svědectví, které podává laik celým svým životem, pramenícím z víry, naděje a lásky. Apoštolátem slova, který je naprosto nutný za určitých okolností, zvěstují laici Krista, vysvětlují jeho učení, šíří je každý podle svého postavení a vědění a

RADOSTNĚ A MILOSTIPLNĚ

V Á N O C E

A POŽEHNANÝ

N O V Ý R O K

V Š E M

MILOVANÝM KRAJANŮM

Z PLNA SRDCE PŘEJE

"ZVON"

věrně je vyznávají.

Když nadto laici spolupracují jako občané tohoto světa na budování a řízení časného řádu, mají hledat ve světle víry vyšší zásady pro své jednání v rodinném životě, v zaměstnání, v kultuře a sociálním životě a mají je při vhodné příležitosti sdělovat druhým. Ať si jsou vědomi, že se tak stávají spolupracovníky Boha stvořitele, vykupitele a posvětitel a že mu vzdávají chválu.

Konečně ať laici ožívují svůj život láskou a podle možnosti to vyjadřují činy.

Ať všichni pamatují, že veřejnou bohopoctou a modlitbou, pokáním a dobrovolným přejímáním námah a životních trápení, čímž se připodobňují trpícímu Kristu (sr. 2 Kor 4,10; Kol 1,24), mohou zasahovat všechny lidi a přispívat ke spásě celého světa.

Apoštolát jednotlivců ve zvláštních okolnostech

Apoštolát jednotlivců se stává velice naléhavým v těch krajích, kde je svoboda církve velmi omezena. Za těchto velmi nesnadných okolností, narážejí laici, pokud je to v jejich možnostech, kněze. Ačkoli vydávají v nebezpečí vlastní svobodu a někdy i život, přesto učí lidi svého okolí křesťanské nauce, vychovávají je k náboženskému životu a katolickému smýšlení, přivádějí je k častému přijímání svátostí a zvláště k pěstování eucharistické zbožnosti. Posvátný sněm děkuje z hloubi srdce Bohu, že ani naši dobu nenechává uprostřed pronásledování bez hrdinsky statečných laiků, a zahrnuje je otcovskou láskou a vděčností.

(pokračování)

* * *

Jemu pričítaj, keď ti čosi našepkáva zlé a nečisté myšlienky. A povedz mu:

Odíd, ty nečistý duch, hanbi sa, ty podliak, si veľmi zvrhlý, keď mi takéto reči našepkávaš.

Vzdial sa odo mňa, zlý zvodca, nebudeš mať na mne podiel; ale Ježiš bude so mnou, ako udatný bojovník, a ty budeš stáť zahanbený.

Volím zomrieť a trpieť akékoľvek muky, než poslúchnuť Ťa.

Umlkni a čuš, už Ťa nebudem ani počúvať, akokoľvek ma budeš obťažovať.

PÁN JE MOJE SVETLO A MOJE SPASENIE! KOHO SA MÁM BÁT? (Ž 26,1).

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

S V Á T O S T N E M O C N Ý C H

BOŽE
pojít mi na pomoc,
PANE
pomáhat mi prospěš!

Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá některého z představených církevní obce, a ten ať se nad ním modlí a maže ho olejem ve jménu Páně; modlitba, spojená s vírou, způsobí, že se nemocnému udělá dobře a Pán ho pozdvihne. Jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno (Jak 5, 14-15).

Kristus Pán je s námi po celý život svými životodárnými svátostmi. Je s námi v našich nemocích a zvláště pak na konci našeho života, aby nás posiloval pro nejzávažnější chvíli, hodinku smrti. Kdykoliv jsme pro nemoc v nebezpečí smrti, Kristus Pán svátostí nemocných nám občerstvuje duši a připravuje nás, abychom mohli vstoupit do otcovského domu.

Nadešel-li okamžik smrti, svátost nemocných nás připravuje pro nebe. Jestli je to vůle Boží, abychom mu ještě déle sloužili zde na zemi, pak svátost nemocných napomáhá k našemu uzdravení.

* Co je svátost nemocných?

Svátost nemocných - říkávalo se též poslední pomazání - je svátost, v níž Kristus skrze kněžské pomazání a modlitby vrací zdraví a sílu duši a někdy i tělu, když jsme v nebezpečí života následkem nemoci.

* Co v nás působí Kristus Pán prostřednictvím svátosti nemocných?

Prostřednictvím svátosti nemocných Kristus Pán:

- rozmnouje v nás milost posvěcující;
- někdy vrací tělesné zdraví;
- uděluje nám pomáhající milosti k tomu, abychom odevzdaně přijali smrt a tak snášeli svou nemoc, že bychom jí byli očištěni a připraveni okamžitě se odebrat do nebe.
- odpouští hříchy a časné tresty za ně. Není-li už možná zpověď, odpouští i hříchy těžké.

* * *

SKRYTÉ DOBRO je dobro zvláště krásné, poněvadž má podobu pokory. "Ať neví levice, co činí pravice", praví o dobrých skutečích Kristus Pán. Stačí, že Bůh to vidí. Čím víc lidí to vidí, tím více jakoby se z krásy toho skutku rozplynulo, jako se ztrácí sníh na slunci. Konej mnoho dobra ve skrytu! Kristus Pán se modlíval celé noci - sám...

(J. Hlouč: MINUTĚNKA)

* * *

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. - Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
- Za zemřelého Jana Voženíka ve 100. výročí jeho Narozenin - dcera s rodinou
2. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání k 90tým Naroz. pí. Heleny Uvačkové - rodina Jelínkova
- Za zemř. rodiče Josefa a Marii Skrhovy - sl. Mary Ann Skrha
3. - Za zemř. Frant. Pavlicu a dceru - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčková
- Za živé a zemř. členy rodin Pecháčkovy a Pácaltovy - manželé Pecháčkovi
4. - Za zemřelé tatínka Karla a maminku Vilemínu - rodina Sláмова a Zdeněk Novák
5. - Za zemřelou manželku - pan Jan Pechanec
- za zemř. dědečka a babičku Karla a Marii Krislový - sl. Mary Ann Skrha
6. - Za zemřelého Otto Milčice - jeho manželka a děti
7. - Za zemř. Dra, Zbislava Peterse v den jeho Narozenin - manželka
8. - Za zomrelých rodičov Karola a Annu Magulovy - manželia Magulovi
9. - Za zemřelou Helenu Kábrtovu - její manžel
10. - Za zemřelého tatínka Františka - pan František Hortvík
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Boženu Večeřovu v den jejich Narozenin
11. - Za rodinu Horákovu z obou stran - paní Mary Horáková
12. - Za zemřelé Ernesta a Vilmu Brinichovy - manželé Šebestovi
13. - Za zomrelých rodičov Jozefa a Katarínu Pastierovy - manželia Magulovi
14. - Za zomrelého brata Jozefa Magulu - manželia Magulovi
15. - Za zomrelú Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. - Za zomrelých starých rodičov z oboch strán - manželia Magulovi
17. - Za zemřelé rodiče - pan Jan Vagasský s rodinou
18. - Za živou a zemř. rodinu Hlavatých z obou stran - rod. Hlavatých
20. - Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
21. - Za zemřelého Karla Tomka a rodiče z obou stran - sl. Františka Slívová
23. - Za zdravie, Božiu ochranu a požehnanie pre manželov Magulových
24. - Za zemřelého manžela Štefana - paní Jolana Pagáčová
- Za zemřelé rodiče Barboru a Leopolda Slívovy - děti s rodinami
25. půlnoční - Za všechny přítomné na Mši svaté a za jejich rodiny
ranní - Za živé a zemřelé členy rodin Kašparovy a Ministrový - pan Mirek Kašpar a pan Jeroným Minister

28. - Za zemřelého Jana Pojetu - paní Josefa Pavlicová
 30. - Za zemř. Annu a Ant. Paškovy - manž. Bohd. a Marek Poláškoví

* * *

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

ZEMŘELI: Marie Kalašová, Eduard Klimchok a František Ubl. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme Tě, vyslyš nás!"

Paní Helena Uvačková se dožívá DEVADESÁTKY a Dr. Jan Stránský PĚTASEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na P. Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání

Kěž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s ochotou a tak radostnou obětavostí pracovali na Martinském posvícení. Zvláště děkujeme našim neúnavným kuchařkám a všem, kdo přispěli do Bufetu a do Tomboly.

V Á N O Č N Í P Ů L N O Č N Í M Š Ě S V A T Á

25. prosince (decembra) - půlnoc mezi 24. a 25. - v dolním kostele v Astorii. Možnost sv. zpovědi od 10:30 do 11:30 v dolním kostele.

V neděli 18. prosince ve 2:30 odpoledne v horním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii

V Á N O Č N Í K O N C E R T naseho pěveckého sboru "Velehrad"

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st. Ave a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY KAŽDOU neděli v 10:15 hodin ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Možnost svaté zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbě SPOLEČNÁ SNIDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

Ježiš Kristus aj zatvrdnutému nevercovi ukazuje toľko z Boha, čo sa môže vmestiť do ľudskeho srdca.

(Hugo)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

V Á N O Č N Í

Všichni ptáci zpěváci
dávno už odletěli na tu velikou slavnost.
Spoután nerostným tichem jíní a sněhu mlčí les,
a co bylo v něm nejsličnější,
smrky a jesličky -

Teď pod stropy světnic ovocem rajským ověšeny
září světlem, zatímco prskavky vybuchují
do očí šťastných dětí - ó vánoce,
také konvalinky se rozvoněly
pod burnusem zimy.

A jmelí druidů postříbřeno se s lustrů třpytí
nad stoly domácnosti. A ženy, sestry, matky
zelenou snítku kladou na místa opuštěná
po těch, jež za oběť vybraly si
žaláře nebo smrt...

Běž, krutosti, běž, pastviště jiná hledej si než ta,
na nichž popásají se v pokoji
ovečky koled. Zde nekvete kup a prodej. Zde ruce
nadílkou voní. Třpyt stříbrných zvonků rozlévá se
přes prahy chrámů, přes prahy domovů -

Jen vstoupit tam.

(Jan Zahradníček: Ze sbírky "Čtyři léta")

Advent je doba pokání. Ale radostného pokání! "Vyšlo
jasné Slunečko, za mrakem se chvěje, dříve než se
nadějem, zář svou porozleje!"

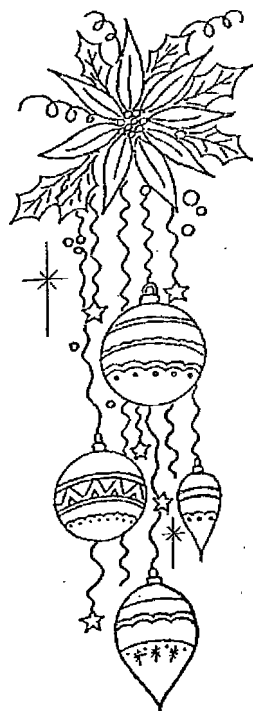
Radost má v životě přirozeném i nadpřirozeném vel-
kou cenu. Radost je slunce, bez něhož nic neroste a
vše záhy zakrní.

Radost věřících je mocným apoštolátem. Svět zítřka
patří těm, kdo dovedou hlásat a dávat větší radost.

Největší umění je umění žít. V tomto umění zvlášt
cenné je umět vidět a vytvářet pravou radost. Neotá-
čej jablíčko k sobě tou stranou, kde má skvrnu, ale
tou, kde je hezké. Budeš-li šířit radost, vše se k to-
bě sejde, jako včely na květ.

Budeš-li šířit smutek, všecko od tebe uteče. Tváříš-li se kysele, kdo
tě má mít rád? Ani svatí v nebi ne! Veselá mysl živí rozkvět života, smut-
ný duch vysouší kosti.

Jednou z měř života je: Kolik lidí jsi potěšil a kolika jsi způsobil
opravdovou radost.

(J. Hlouch: MINUTĚNKA)

Katolícke noviny privítali brožúru veľmi nadšene a rímske kníhkupctvá ju nestačili objednávať. R. 1858 kardinál - pápežský vikár čo najvreľejšie odporúčal zbierku "Katolícke čítanie", v ktorej vyšla i spomenu-tá brožúra, a Sv. Otec sám, ďakoval Don Boskovi za výtlačky, ktoré mu poslal.

- Niet lepšieho a úspešnejšieho spôsobu - napísal Pius IX. Don Boskovi - ako povzbudiť a posilniť zbožnosť kresťanského ľudu.

Don Bosko sa úspechom tešil a začiatkom r. 1867 vydal brožúru znova. Spis sa rozletel po celom Taliansku a za pár týždňov bol rozobratý. Časopis jezuitov "Civiltá Cattolica" rozpísal sa o ňom i teraz veľmi pochvalne.

Naraz sa len rozniesla zpráva, že v Ríme ktorýsi profesor teológie objavil na 192. strane knížočky vetu, ktorá by sa dala i zle vykládať. Don Bosko sa tam zmienil, že podľa niektorých dejepiscov tej doby otázka pobytu sv. Petra v Ríme nie je ešte dosť objasnená. Vo svojej brožúre tvrdil síce, že pobyt sv. Petra v Ríme je historicky odôvodnený a dokázaný, ale celú stať skončil veľmi nešťastlivou vetou:

- Myslím - píše - že dobre radím všetkým, čo chcú o otázke pobytu sv. Petra v Ríme hovoriť a písať, aby ju nepokládali za článok viery. A hovorím to na adresu tak katolíkov ako aj protestantov.

Ubohý Don Bosko! Koľko súženia ho táto veta stála!

Brožúra bola skutočne odovzdaná posvätnej Kongregácii pre zákaz kníh a poradca Kongregácie kanonik Delicati, profesor cirkevných dejín na ústave sv. Apolinára, bol poverený, aby podal o nej úsudok sv. Kongregácii. Profesor prebral vetu za vetou, ako na riečici, a svoj úsudok zhrnul do týchto pár slov:

- Proscribendum, donec corrigatur. - Zakázať, kým nebude opravená.

No Kongregácia sa predsa len neriadila týmto prísnyim profesorovým rozsudkom. Sv. Otec Pius IX. sám sa postavil proti tomu a nedovolil dať Don Boskovu brožúru na index.

- Nie. Nie. Nezavrhnúť knížku. Ubohý Don Bosko! Ak treba niečo opraviť, nuž dobre, v budúcom vydaní to opraví a to stačí.

Don Boskovi poslali toto rozhodnutie po turínskom arcibiskupovi. Rozumie sa, že bol ochotný hneď všetko opraviť. Ale strašne ho trápilo, že v Ríme pochybujú o jeho právovernosti a že azda i samého Sv. Otca tým zarmútil. Rozhodol sa teda, že prefektovi Kongregácie indexu pošle ospravedlnenie, v ktorom úprimne vysvetlí svoj názor. Nikdy nemyslel a nikdy nepopieral, že pobyt sv. Petra v Ríme nemá nič spoločného s otázkou viery. Chcel iba pripomenúť, že táto otázka cirkevných dejín nie je článkom viery. Sama brožúra však jasno dokazuje, že jej pôvodca je o tom ako o historickej skutočnosti úprimne presvedčený a otvorene sa pridáva pravdy, že rímsky biskup je skutočným a jediným právnym nástup-

com sv. Petra a ako taký dedil a dedí po sv. Petrovi najvyššiu autoritu nad všetkými ostatnými biskupmi Cirkvi.

- Som ochotný - končí Don Bosko svoje vysvetlenie - zmeniť, opraviť, vynechať alebo doplniť vo svojej knižke všetko, čo mi bude presne označené.

Istého májového večera po modlitbách zavolať Don Bosko svojho rehoľného klerika Chiapale do izby a povedal mu:

- Sadni si a odpíš mi tieto listiny krasopisne, ale veľmi krasopisne a hneď!

Bolí to: list rímskej Kongregácie indexu, sprievodný list k predošlému na adresu turínského kardinála a Don Boskovo ospravedlnenie, ktoré zostavil so svojim priateľom Msgr. Gastaldim, saluzským biskupom.

Počujme, čo v tejto veci píše klerik Chiapale:

- Keď som čítal prípis rímskej Kongregácie indexu, zarazil ma prísny hlas listu. Zdalo sa mi, že jeho pisatelia si vonkoncom nevšímajú postavenie, ktoré Don Bosko v Cirkvi už vtedy mal, ani tú všeobecnú úctu, ktorú u svojich vrstovníkov požíval. Keď som listiny odpisoval, z času na čas som počul jeho žalostné vzdychy zo susednej izby. Bol nespokojný. O polnoci otvoril dvere a pýtal sa ma:

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO.)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

Dědečku, dědečku, Koleda: nedáte-li voříšek,
dejte voříšek nebo dva; provrtám vám kožíšek!

Koleda, koleda, Štěpáne!
Co to neseš ve džbáně?
Nesu, nesu koledu, upad jsem s ní na ledu;
psi se na mě sběhli, koledu mi snědli.